

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

CE SĂ FAC CA SĂ MOȘTENESC VIAȚA VEȘNICĂ?

DUMINICA A 12-A DUPĂ RUSALII
(*Tânărul bogat*)

AȘEZAREA CINSTITULUI BRĂU
AL MAICII DOMNULUI ÎN RACLĂ

†) SF. CUV. MACARIE
PROTOPSALTUL

*„Învățătorule bun, ce bine să fac
ca să moștenesc viața veșnică?” (Marcu 10, 17)*
Toată viața omului este plină de întrebări.
Omul dorește să afle răspuns la întrebările
esențiale. Tânărul bogat îi pune Mântuitorului
o întrebare sinceră, care îl preocupa.

Evanghelistul Marcu ne spune că Domnul Hristos l-a privit cu bucurie și l-a iubit pentru că nu era viclean.

Mântuitorul răspunde: „de vrei să intri în viață, păzește poruncile”. (Matei 19, 17) Iar el a întrebat: „Care?”. Și Mântuitorul îi răspunde: „Să nu ucizi, să nu săvârșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strâmb; Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” (Matei 19, 18-19)

Și tânărul îi spune: „Toate acestea le-am păzit din copilăria mea.” Acest tânăr te cucerește de prima dată. Cine nu și-ar dori să aibă în casa sa un asemenea copil vrednic, realizat, cinstitor de părinți? Ce femeie nu și-ar dori să aibă alături un asemenea soț care să fugă de desfrânare, să nu săvârșească ucidere de prunci? Ce societate nu s-ar bucura de prezența unor tineri care să nu fure, să nu mintă și să-și iubească aproapele?

Gândiți-vă la societatea de astăzi în care trăim și la tinerii care nu-și mai asumă responsabilități, care curvesc și preacurvesc, care nu muncesc și sunt cu ochii după furt.

Gândiți-vă la atâția tineri care nu numai că nu-și iubesc părinții, dar care, după ce i-au furat și secătuit de vlagă, au umplut azilele cu ei. Tineri care nu mai știu de

cinste, de milă, care nu mai respectă nicio poruncă și care au uitat definitiv de Dumnezeu.

Tânărul din evanghelie se silea să împlinească toate poruncile și să fie plăcut lui Dumnezeu. Avea tot ce-i trebuia în lumea aceasta. Studia legea lui Dumnezeu și căuta să o împlinească. Dar simțea că mai trebuie ceva.

Iar Mântuitorul îl invită pe o altă cale, mult mai înaltă: îl invită la desăvârșire. Îi arată ce trebuie să facă și ce cununi va pune pe capul lui dacă va împlini aceste porunci. I-a zis scurt: „Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mi.” (Matei 19, 21)

Prin aceste cuvinte, Hristos l-a invitat să-I devină ucenic. Dar a dat și ucenicilor o lecție. Pentru că Hristos îi învățase pe ucenici alte valori, netrecătoare, despre care tânărul nu auzise. Îl invitase la sărăcie de bunăvoie, la slujirea aproapelui și i-a arătat că dacă pe pământ va pierde comoara, își va agonisi în cer comoară, căci unde este comoara voastră, spune Hristos, acolo va fi și și inima voastră.

L-a invitat deci să-și adune comoară în cer și să-I devină ucenic, dar el nu a înțeles, a plecat întristat, căci era foarte bogat.

Petru l-a întrebat odată pe Hristos: „Iată noi am lăsat toate și Ți-am urmat

Ție. Cu noi oare ce va fi?” Hristos îi răspunde: „Adevărat zic vouă că voi cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.” (Matei 19, 27)

Ce cunună și câtă măreție a pus Hristos pe capul ucenicilor Săi!

Urmărind discuția cu tânărul bogat, ucenicii au rămas uimiți de replica dată de Mântuitorul.

Cât de anevoie este a intra bogații în împărăția lui Dumnezeu! Mai ușor este camilei să treacă prin urechile acului decât unui bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.

De aceea, un bogat cu greu va intra în împărăția lui Dumnezeu. Tradiția Bisericii ne spune că tânărul, plecând, a stat, a cugetat și s-a întors să împlinească cuvântul lui Dumnezeu. Așa și noi, cei care avem avere prisositoare, nu ne putem dezlipi deodată de ea, dar zilnic, puțin câte puțin să ne silim să facem parte săracilor din toate câte avem, căci scris este: „Împărțit-a, dat-a săracilor și pomenirea lor rămâne din neam în neam.” (Psalmul 111, 8)

Această evanghelie ne vorbește oarecum de o chemare specială pe care Dumnezeu o face unor persoane alese de

El ca să ocupe în planul dumnezeiesc locurile lăsate libere de îngerii căzuți. Aceștia sunt călugării, cei care cu harul lui Dumnezeu împlinesc cele trei sfaturi evanghelice: sărăcie de bunăvoie, castitate și ascultare.

Ei sunt cei care au lăsat totul, case, frați, surori, tata, mama, femeie, copii, țarină pentru Hristos și pentru Evanghelie.

Ei sunt cei care, după ani de trudă, vor primi de la Dumnezeu cununa neveștejită a mării pe care o va da Dumnezeu nu numai lor, ci și celor care au iubit în lume arătarea Sa, mulți dintre ei, printr-o viață curată și jertfelnică, învrednicindu-se să ia de la Dumnezeu mari daruri. Sunt cei care au umplut calendarul cu numele lor, căci toate sunt cu putință la Dumnezeu.

De aceea, esența evangheliei de astăzi este subliniată de evanghelistul Matei, rezumând în câteva cuvinte întrebarea pusă de apostoli – cine poate să se mântuiască. De aici înțelegem ceea ce Biserica învață de milenii, că mântuirea stă în har, credință și fapte bune.

Amin! ❖

Părintele Dinu

AȘEZAREA ÎN RACLĂ A CINSTITULUI BRÂU AL MAICII DOMNULUI

**Împăratul Arcadie,
fiul lui Teodosie cel Mare,
scoțând cinstitul brâu
al Preasfintei de Dumnezeu Născătoare
din Ierusalim, căci acolo era păstrat
cu cinstita ei haină până în acea vreme
de o femeie fecioară,
l-a adus în Constantinopol,
și l-a pus într-un sicriu luminat,
cu pecetluire împărătească.**

Racla a pus-o în biserica zidită de împăratul Teodosie cel Tânăr în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în Halcopratie, ce se tâlcuiește „târgul de aramă”.

Și au trecut mai bine de 400 de ani, când pe vremea împăratului Leon, soția acestuia, Zoe, era supărată de duhul cel necurat. Împăratul și rudele lui erau tare mârniți, iar pentru aceasta multe

rugăciuni făceau către Dumnezeu pentru împărăteasa care pătimea. I s-a arătat odată împărătesei vedenie dumnezeiască, spunându-i că de se va pune pe dânsa Brăul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, va lua tămăduire. Împărăteasa a spus această vedenie bărbatului ei, împăratul Leon, și îndată împăratul a rugat pe patriarh și a dezlegat pecetea, apoi s-a deschis racla, aflându-se întreg

cinstitul Brâu al Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, nevătămat de vechimea vremii. Văzând cinstitul brâu, împăratul l-a sărutat cu cucernicie. Iar patriarhul a întins Sfântul Brâu deasupra împărătesei, care îndată a scăpat de chinuirea diavolească și a câștigat desăvârșit tămăduirea bolii sale. Atunci toți cu bucurie au preamărit pe Hristos Dumnezeu și pe Preacurata Maica Lui cântând cântări de mulțumire; iar cinstitul Brâu punându-l într-aceeași raclă de aur, l-au pecetluit cu pecetea împărătească. Și încă au statornicit prăznuire întru cinstea Preasfintei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, pentru aducere aminte de minunea ce s-a făcut prin sfântul ei Brâu, cu milostivirea și iubirea de oameni a Aceluia ce S-a născut dintr-însa, adică a lui Hristos Dumnezeuul nostru. De aceea și noi pe 31 august facem amintire de această minune. **(Informații – Sinaxar)** ❖

Binecuvântările unui an nou bisericesc

La 1 septembrie începe noul an bisericesc. Tradiția de a începe noul an în prima zi de toamnă era comună mai multor popoare biblice, căci recoltele anuale erau în hambare, iar oamenii se pregăteau pentru un nou an agricol. Biserica ne arată că anul nou bisericesc are și o profundă semnificație teologică.

Începutul Anului Nou bisericesc a fost instituit de către Sfinții Părinți la Sinodul I de la Niceea din anul 325, când s-a rânduit să se sărbătorească data de 1 septembrie ca un început al mântuirii creștinilor, în amintirea intrării lui Hristos în mijlocul adunării evreilor vestind tuturor „anul bineplăcut Domnului”. Începutul activității de propovăduire a Evangheliei de către Mântuitorul nostru Iisus Hristos s-a făcut la începutul lunii septembrie, pentru că intrarea în sinagoga din Nazaret (Luca 4, 14-19) a Mântuitorului, după întoarcerea din pustia Carantaniei, s-a făcut în luna a șaptea, numită Tișri (adică septembrie).

Tradiția iudaică afirmă că mai multe evenimente sunt legate de această zi: Arca lui Noe s-a oprit în muntele Ararat după încetarea potopului; Moise s-a coborât din Muntele Sinai cu Tablele Legii; în această zi s-a construit cortul mărturiei, în care a fost pus Chivotul Legii; a fost sfințit templul lui Solomon și tot în această zi arhiereul intra o dată pe an în sfânta sfintelor pentru a tămădui altarul. La începutul lunii septembrie, evreii aveau sărbătoarea corturilor, în

amintirea celor 40 de ani pe care i-au petrecut în pustie înainte de a intra în pământul făgăduinței. Iar în imperiul roman, împăratul se arăta poporului, prezenta situația imperiului și comunica diferite informații privitoare la viața publică. Și tot atunci se plăteau impozitele și soldele soldaților pe anul ce trecuse.

În sinagogă Domnul a citit din cartea lui Isaia: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea, să slobozesc pe cei apăsați și să vestesc anul plăcut Domnului” (Luca 4, 18-19). Domnul Hristos le spune celor ce-L ascultau că profeția s-a împlinit în El.

Biserica s-a asociat acestei tradiții și a pus începutul ciclului liturgic sau al slăvirii lui Dumnezeu în Biserică prin sfintele slujbe pe durata unui an în aceeași zi care amintește de începutul propovăduirii Domnului Iisus Hristos. ❖

4 SEPTEMBRIE - CINSTIREA SFINTEI ICOANE A MAICII DOMNULUI „RUGUL APRINS”

Într-o zi, Moise păștea oile
socrului său Ietro,
pe lângă muntele Horeb.
Acolo i s-a arătat lui
îngerul Domnului,
într-o mare pară de foc,
ieșind dintr-un rug
care ardea și nu se mistuia.
Moise se apropie îndată
să vadă mai de-a-proape
minunea aceea.

Atunci, Domnul a strigat pe Moise din mijlocul rugului care ardea, dar nu se mistuia: „Moise, Moise! Nu te apropia. Dezleagă-ți încălțămintele de la picioarele tale, că locul pe care stai este sfânt. Eu sunt Domnul Dumnezeu lui Avraam... al lui Isaac... și al lui Iacob ... Moise și-a acoperit fața, ferindu-se a privi înaintea drept la Dumnezeu...” (Ieșirea 3, 4).

Rugul acesta care ardea în flăcări mari, fără a se mistui, era o minunată preînchipuire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, care a purtat în pântecele ei pe Hristos-Dumnezeu-Omul, care-i foc mistuitor, fără a se arde sau mistui.

Aceasta ne-o adevărește și Sfânta Biserică Ortodoxă, zicând: „Trecut-a umbra legii vechi și darul a venit. Precum rugul n-a ars fiind aprins, așa Fecioara a născut și Fecioară a rămas, în locul stâlpului de foc, a răsărit Soarele Dreptății; în locul lui Moise, Hristos, mântuirea Sufletelor noastre” (Penticostar 83).

O icoană a „Rugului Aprins” a ajuns în anii ‘40 ai secolului trecut la Mănăstirea Antim din București, ea inspirând și cunoscuta mișcare isihastă „Rugul Aprins”, grupare care a întreținut focul credinței în inimile multor bucureșteni, mai ales în perioada stăpânirii comuniste.

Icoana păstrată la Antim a fost pictată în Rusia, probabil în secolul al 18-lea. Părintele Daniil Sandu Tudor i-a dat încă o semnificație: rug aprins este și inima omului care arde de dragostea de Dumnezeu prin rostirea neîncetată a rugăciunii lui Iisus. De asemenea, imaginea Rugului Aprins poate fi asociată și cu acei creștini care au trecut prin focul persecuțiilor, dar au rămas neclintii în credința lor.

Icoana de la Mănăstirea Antim a aparținut ieroschimonahului martir Daniil

Sandu Tudor, care a scris și celebrul acatist la Rugul Aprins, adevărată capodoperă a poeziei religioase românești. Părintele a adus icoana cu sine de la Muntele Athos în anul 1929, pe când era mirean, după ce se întorsese dintr-un pelerinaj care l-a întărit în credință și i-a aprins dragostea pentru rugăciunea lui Iisus. La arestarea sa din anul 1958, icoana a ajuns la părintele Benedict Ghiuș, el lăsând prin testament ca după moartea sa icoana să ajungă la părintele Sofian Boghiu, starețul Mănăstirii Antim. Astfel, la mijlocul anului 1990, icoana a fost înmănată părintelui Sofian, care a așezat-o în biserica mănăstirii, în fața catapetesmei, acolo unde se află și astăzi. A mai fost încă o icoană a Rugului Aprins care a circulat printre participanții întâlnirilor duhovnicești de la Antim din secolul trecut, de data aceasta adusă de către părintele Ioan Kulighin, din Rusia, icoană ale cărei urme s-au pierdut astăzi (se crede a fi în custodia familiei profesorului Alexandru Mironescu). Despre această a doua icoană există mai multe mărturii cum că a scos unele sunete minunate de cântare la o întâlnire a celor de la „Rugul Aprins”, întâlnire la care a participat atunci și a ținut un cuvânt de folos însuși Părintele Cleopa Ilie de la Mănăstirea Sihăstria.

Rugul Aprins este pictat stilizat, sub forma a două romburi, unul de culoare verde, simbolizând frunzele rugului, iar celălalt de culoare roșie, simbolizând focul. Aceste două romburi, cu o ușoară arcuire a laturilor spre interior, se suprapun, iar în centrul lor se află icoana Maicii Domnului în medalion. Fecioara Îl poartă pe Hristos cu mâna stângă, iar mâna dreaptă și-o sprijină de o mică scară, la capătul căreia se află chipul lui Hristos-Emanuel. Este o trimitere la scara pe care a văzut-o în vis Patriarhul biblic

Iacob (Facerea, cap. 28), tâlcuită în chip teologic ca fiind legătura dintre Dumnezeu și om, legătură pe care a mijlocit-o în mod desăvârșit Maica Domnului. Această scară poate fi interpretată și ca urcuș duhovnicesc spre Dumnezeu, așa cum este magistral pictată în fresca exterioară de la Mănăstirea Sucevița.

Pe lângă această scăriță, se mai poate vedea la pieptul Fecioarei și o bucată dintr-un munte, Maica Domnului fiind în chip duhovnicesc muntele din care s-a tăiat piatra cea din capul unghiului, Hristos (cf. Isaia cap. 28 și Daniel cap. 2). Pe acest munte se văd câteva ziduri ale unei cetăți peste care veghează Domnul Iisus-Marele Arhiereu. Acestea preînchipuie cetatea cerească - Noul Ierusalim (Apoc. cap. 21), în care viețuiește și domnește Hristos, Marele Împărat și Marele Preot. Ea mai poate închipui și acea casă despre care spune Domnul că trebuie zidită pe stâncă, și nu pe nisip, așa încât să facă față tuturor intemperiilor (Matei 7, 24-27), așa cum au făcut martirii Rugului Aprins, care au așezat cetatea cea lăuntrică a inimii lor pe Piatra-Hristos, îndeosebi prin rostirea rugăciunii inimii, reușind astfel să treacă peste cumplitele prigoane ale vremii.

Cele două romburi suprapuse formează o stea cu opt colțuri (simbol al zilei celei de-a opta, Veșnicia). În aceste colțuri sunt pictați îngeri, dar și cele patru simboluri ale evangheliștilor: vulturul (Ioan), îngerul (Matei), vițelul (Luca) și leul (Marcu). Aceste opt colțuri au între ele opt spații care au forma inimii. Probabil că iconarul sau comanditarul icoanei s-a gândit și la

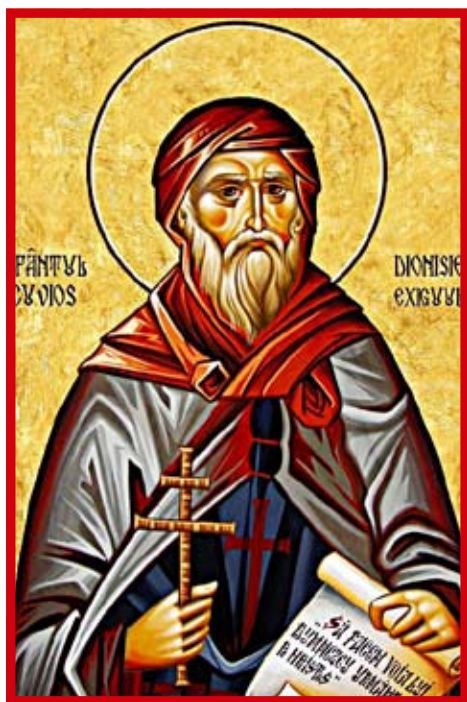
încărcătura deosebită pe care o are inima, centru duhovnicesc al ființei umane, așa cum ne spune Mântuitorul (Matei 15, 18-20). În acest sens, este demn de remarcă faptul că privirea Fecioarei din icoana centrală este întoarsă spre zona inimii, acolo unde ea păstra multe taine (Luca 2, 19). În aceste spații din icoană sunt pictați îngeri având în mâini diferite obiecte: chivote, năstrape, potire, cădelnițe. Unii dintre ei țin în brațe câte un copil, care simbolizează sufletul omenesc, așa cum în

icoana Adormirii Maicii Domnului sufletul Fecioarei este pictat sub forma unui prunc. Un înger ține în mâini coarnezle unui plug, arătând parcă rolul lui de călăuzitor al sufletului omenesc, iar un alt înger, îmbrăcat în costum de militar, are în mână o sabie, arătând că este gata oricând să se lupte pentru salvarea sufletelor.

În cele patru colțuri ale icoanei avem pictate patru episoade biblice care fac referire la întruparea Domnului și la Sfânta Fecioară Maria. În stânga sus -

Profetul Moise văzând rugul cel nears, în dreapta sus - Arborele care iese în mod simbolic din pântecul lui Iesei și care face referire la genealogia Mântuitorului, în stânga jos - viziunea profetului Iezechiel care a văzut aceea ușă încuiată prin care a trecut singur Domnul, o trimitere la pururea-fecioria Maicii Domnului, iar în dreapta jos avem visul lui Iacob cu scara, relatare biblică care se citește întotdeauna la Vecerniile mari care preced praznicele Maicii Domnului. ❀

CUVIOSUL DIONISIE SMERITUL, ÎNTEMEIETORUL EREI CREȘTINE

Sfântul Cuvios Dionisie Exiguul este una dintre marile personalități ale teologiei străromâne din sec. V-VI, cel care a marcat cultura universală prin așezarea numărării anilor începând cu Hristos, Mântuitorul lumii.

arhivelor pontificale.

Cuviosul Dionisie a prelucrat un mare volum de materiale, texte ale sinoadelor și Decretale, fiind cel mai activ canonist care a trăit vreodată în Roma, autorul celei mai importante colecții canonice apuseane - Codex Canonum Ecclesiasticorum. Pentru activitatea sa, Dionisie Exiguul a fost considerat părintele dreptului bisericesc apusean.

Sfântul Dionisie este cel care introduce calendarul creștin, împărțind istoria în două perioade - „înainte de Hristos” și „după Hristos”. Avea bune cunoștințe de astronomie, așa cum a dovedit în lucrările sale de cronologie bisericească, inițiind pentru prima oară era creștină, adică numărarea anilor de la nașterea Mântuitorului Iisus Hristos.

Trei mari virtuți au împodobit viața Cuviosul Dionisie Exiguul: credința ortodoxă păstrată cu sfințenie de-a lungul întregii vieți, smerenia inimii și dragostea față de Dumnezeu și de oameni. Casiodot îl caracterizează în mod admirabil: „a fost în zilele noastre și călugărul Dionisie, scit de neam, dar după caracter cu totul roman, foarte învățat în amândouă limbile, dovedind prin faptele sale echilibrul sufletesc pe care îl învățase în Cărțile Domnului. A cercetat Scripturile cu o râvnă atât de mare și le-a înțeles astfel încât ori de unde ar fi fost întrebat avea răspunsul pregătit, dându-l fără nici o

întârziere. Acesta a predat dialectica împreună cu mine și a petrecut cu ajutorul lui Dumnezeu foarte mulți ani din viață în cadrul învățământului glorios. În el era multă simplitate împreună cu înțelepciune, smerenie împreună cu învățătură, moderație împreună cu talentul de a vorbi, încât se socotea un nimic sau unul dintre cei din urmă slujitori, deși era vrednic, fără îndoială, de societatea regilor. Să mijlocească pentru noi, el care obișnuia să se roage împreună cu noi, ca să putem fi ajutați acum prin meritele lui, cu rugăciunea căruia am fost întăriți aici pe pământ. El se folosea cu o pricepere atât de mare de latină și de greacă, încât orice cărți grecești lua în mâini, le traducea fără poticnire în latinește și, la fel, pe cele latinești le citea pe grecește, încât credeai că aceasta este scrisă așa cum o pronunța gura lui cu o iuteală nestăvilită. Era de o castitate rară, vărsa lacrimi mișcat de durere când auzea cuvinte necuviincioase în timpul veseliei; postea fără să reproșeze celor ce mănâncă. Integru, legat total, cu statornicie de rânduielile strămoșești; și ceea ce pot să găsească unii citind la diferiți (scriitori), era cunoscut că strălucește în știința lui.”

Cuviosul Dionisie a trecut la cele veșnice în Italia, la Vivarium, pe la 545-550. Sinodul Bisericii Ortodoxe Române a decis în anul 2008 canonizarea sa, cu dată de prăznuire 1 septembrie. ❀

Călugărul dobrogean Dionisie Exiguul, Smeritul sau cel Mic, cum mai este cunoscut, s-a născut în Scythia Minor, Dobrogea anilor 465 d.Hr. Despre locul său de naștere dau mărturie prietenul său Casiodor, Cuviosul însuși și frații de viață monahală, călugării sciți cu care Cuviosul Dionisie a ținut o legătură strânsă.

A intrat de mic într-o mănăstire dobrogeană, unde s-a îmbogățit duhovnicește. Dorind să studieze teologia mai profund, pleacă în Orient, mai întâi la Locurile Sfinte, apoi în Asia Mică, stabilindu-se la o mănăstire din Constantinopol. De-a lungul vremii deprinde multe cunoștințe de cultură generală, de astronomie și bineînțeles teologice. Era un erudit. Pregătirea sa teologică și cunoașterea perfectă a limbilor latină și greacă l-au determinat pe papa Ghelasie (492-496) să-l cheme la Roma. Vine pe la anul 496 și se ocupă de organizarea arhivei Călugăriei pontificale, fiind considerat fondator al

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 31 AUGUST - 7 SEPTEMBRIE 2025			
ZIUA	ORA	SLUJBE/activități	
Duminică 31.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 12-a după Rusalii (Tânărul bogat) – Utrénia, Sf. Liturghie	
Luni 01.09	09 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Începutul anului bisericesc – Tedeum	
Miercuri 03.09	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie	
	16 ³⁰ -18 ³⁰	Sfântul Maslu	
Vineri 05.09	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie	
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Litie, Acatist	
Sâmbătă 06.09	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți	
Duminică 07.09	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci (Convorbirea lui Iisus cu Nicodim) Utrénia, Sfânta Liturghie	